

LXXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening for Ejere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme.

(Afgiben af Folketingets Udvalg den 28de Marts 1893.)

Udvalgets Flertal (Blem, C. Hage, J. Hage, Neergaard, D. Scavenius og Scharling) anser det for rigtigt, at man endnu en Gang forsøger, hvorvidt der lader sig opnaa Forstaaelse mellem de forskellige Anstuelser om Grundlaget for Ordningen af en Kreditforening som den her omhandlede, endskønt Vanffelighederne derved ikke synes at være blevne formindskede i Løbet af den Arrække, i hvilken Sagen atter og atter har foreligget Rigsdagen til Overvejelse.

Flertallet finder ikke Lovforslaget i dens nuværende Skikkelse tilfredsstillende. Særlig gælder dette om Reglerne for Ejendommens Burdering. Grundtanken i disse Regler kan formentlig udtrykkes saaledes, at der kun maa tages Hensyn til den Værdi, som Ejendommen kan antages at have, naar der alene ses hen til dens Anvendelighed i hvilket som helst industrielt Øjemed, men at der ikke kan tages Hensyn til dens særlige Anvendelighed for en enkelt bestemt industriel Virksomhed. Flertallet ser ikke rettere, end at en Bestemmelse af denne Art maa medføre, enten at Kreditforeningen nødes til at holde sine Ud-

laan inden for saa snævre Grænser, at dens Virksomhed bliver umuliggjort, eller at den vil vide at hjælpe sig ved faktisk at sætte sig ud over Lovens Forfrister. At stille den paatænkte Kreditforening over for et saadant Valg turde imidlertid være lidet ønskeligt. Saafremt man overhovedet finder det betimeligt at give sit Samtykke til et saadant Laaneinstituts Oprettelse, maa det anses for nødvendigt, at der indrømmes det et noget videre Spillerum for Burderingen og altsaa for Laanenes Størrelse, end det foreliggende Forslag tilsteder. Flertallet mener ud fra denne Betragtning at kunne tilraade, at der tilføjes en Bestemmelse om, at der ved Burderingen kan tages et vist Hensyn ogsaa til Værdien af de Maskiner, Indretninger og Inventariedelev, der alene ere bestemte til at tjene den særlige i Ejendommen drevne industrielle Virksomhed; men man har samtidig fundet det rettest at begrænse disse særlige Indretningers Indflydelse paa Burderingssummens Størrelse saaledes, at der i intet Fald kan medregnes mere end Halvdelen af deres Værdi i den samlede Værdiansættelse.